

Motion till riksdagen 2021/22:4689

av Mikael Eskilandersson m.fl. (SD)

med anledning av prop. 2021/22:208 Vägar till hållbara vattentjänster

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår proposition 2021/22:208 Vägar till hållbara vattentjänster.

Motivering

Regeringens förslag handlar om hantering av och planering för vatten- och avlopps-lösningar. Kommunen ska ta särskild hänsyn till förutsättningarna för att tillgodose behovet av en vattentjänst genom en enskild anläggning. Det föreslås också att varje kommun ska ha en vattentjänstplan. Dessutom föreslås bemyndigande som möjliggör att meddela föreskrifter om skyldighet att kontrollera små avloppsanläggningars funktion och att lämna uppgifter till tillsynsmyndigheten.

Vi är negativa till förslaget om bemyndigandet som möjliggör meddelande om föreskrifter och skyldighet gällande små avloppsanläggningar. Därigenom möjliggörs nämligen införande av avloppsdeklarationer, vilket kan bli mycket kostsamt och besvärligt för husägare. Förslaget till riksdagsbeslut om ändringar i miljöbalkens 26 kap. 19 b § innebär att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i fråga om enskilda avloppsanläggningar som är dimensionerade för högst 200 personekvivalenter meddela föreskrifter om

1. skyldighet att kontrollera anläggningens funktion
2. hur den kontroll som avses i punkt 1 ska utföras
3. skyldighet att lämna uppgifter till tillsynsmyndigheten om
 - a) den kontroll som utförts enligt punkt 1
 - b) anläggningens utformning och funktion.

I utredningen Vägar till hållbara vattentjänster (SOU 2018:34) föreslogs krav på avloppsdeklarationer vart sjunde år och att detta skulle genomföras av VVS-branschen. Detta skulle innebära mycket stora kostnader för enskilda fastighetsägare. Att kontrollera om

en anläggning är miljöfarlig eller miljöstörande bör åligga kommunens tillsynsansvar och göras om det finns fog för det. Då ska också den verkliga miljöpåverkan undersökas och inte vilken teknisk lösning som valts. Kommunen ska då ta hänsyn till yttre omständigheter, som närhet till vattendrag, naturlig rening genom jordlager och påvisad påverkan på intilliggande vatten, så att inte fungerande anläggningar döms ut i onödan. Reglerna för enskilda avlopp bör möjliggöra att den som har ett enskilt avlopp som uppfyller gällande miljö- och hälsokrav, i normalfallet inte ska påtvingas ett kommunalt avlopp. Om detta ändå sker bör den ersättning som den enskilde får för att lösa in sitt enskilda avlopp beräknas utifrån en mer rimlig avskrivningstid än det som är fallet i dag. Betalning av anslutnings- och anläggningsavgift bör först ske när fastigheten börjar använda det kommunala avloppet. Regelverket kring enskilda avlopp och krav om anslutning till kommunalt avlopp har stor påverkan för enskilda fastighetsägare, inte minst på landsbygden. Kostnaderna för lösningar för vatten och avlopp är ofta oproportionerligt stora för den enskilde. Det bör därför vara obligatoriskt med dialogmöten tillsammans med fastighetsägare innan arbete med anslutning till kommunalt avlopp sker.

Vi är inte motståndare till kommunala va-planer, men de kommuner som önskar upprätta va-planer kan genomföra detta oberoende av om lagen införs nu eller ej. Vi delar också Svenskt Vattens invändningar kring att risken för skyfall och översvämningar inte kan hanteras enbart som en va-fråga, då det krävs mer övergripande åtgärder i hur hela samhället planeras och hur vägar byggs, så att regnvatten leds bort på ett bättre sätt än genom avloppsledningarna. Att va allt oftare ligger i olika former av samarbeten som spänner över flera kommuner, gör att kommunerna riskerar att missa kraven på att förebygga översvämningar och skyfall. Kommuner bör i stället ha en skyldighet att förbereda för extraordinära händelser, som översvämningar och skyfall, i sin planering av kommunen.

Mikael Eskilandersson (SD)

Roger Hedlund (SD)

Angelica Lundberg (SD)